Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1903. Wydano i rozesłano dnia 25. lipca 1903. **Część XII.**

Nr. 62.

Obwieszczenie

c. k. galicyjskiego Namiestnictwa z dnia 18. lipca 1903 L. 8699/pr., o zmianie przepisów wykonawczych z dnia 14. marca 1903, Dz. u. kr. Nr. 25. wydanych do ustawy z dnia 13. lutego 1903, Dz. u. kr. Nr. 24. o poborze krajowej opłaty konsumcyjnej od piwa.

W porozumieniu z Wydziałem krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i c. k. krajową Dyrekcyą Skarbu we Lwowie, znosi się w całej osnowie §§. 3 i 6. rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z dnia 14. marca 1903, Dz. u. kr. Nr. 25. a natomiast wydaje się przepisy te z mocą obowiązującą od dnia ogłoszenia w następującem brzmieniu:

§. 3.

W każdym browarze ma przedsiębiorca sam lub przez ustanowioną do tego osobę prowadzić rejestr odbytu piwa według załączonego (wzoru 1.) **wzór 1.**
Potrzebnych druków dostarczy każdemu browarowi bezpłatnie krajowe biuro opłaty konsumcyjnej od piwa we Lwowie.

Do rejestru tego należy czytelnie wpisywać w każdym poszczególnym wypadku:

1. Piwo, wysłane do odbiorców poza granicami kraju; tudzież

2. Piwo, wydane takim odbiorcom, którzy w kraju trudnią się wyszynkiem lub sprzedażą piwa; oraz

3. Piwo, wydane innemu browarowi, położonemu w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Natomiast nie należy do rejestru wpisywać piwa, które przedsiębiorca browaru sam szynkuje, lub osobom prywatnym (§. 1. ust. 1.) w kraju wprost wydaje, lub wreszcie wysyła do swych składów, prowadzonych na własny rachunek, a znajdujących się w kraju.

Rejestr odbytu piwa ma przedsiębiorca dnia 15. i ostatniego każdego miesiąca zamknąć i nazajutrz przesłać do biura krajowej opłaty konsumcyjnej od piwa.

Wysyłki te należy nadawać w urzędzie pocztowym jako polecone.

W większych browarach, wysyłających często piwo poza granice kraju zaleca się prowadzenie rejestru w dwu oddzielnych zeszytach, a to w jednym zeszycie dla piwa, wysyłanego poza granice kraju, a w drugim dla reszty piwa, które się wciągnąć ma do rejestru.

Jeżeli przedsiębiorca browaru, położonego w kraju utrzymuje w obrębie kraju, jednakże poza browarem na własny rachunek, jeden lub kilka składów własnego piwa, winien w każdym składzie prowadzić oddzielny rejestr odbytu piwa. Piwo wydane z browaru do własnego składu nie może być zapisane w rejestrze odbytu browaru. Ilość piwa zamieszczona w rejestrze odbytu składu jako zeń wydana, ma być wciągniętą do każdoczesnego obrachunku odnośnego browaru (§. 4.).

Przedsiębiorca ma się starać, aby rejestry odbytu składów były także w terminach wyżej podanych zamykane i następnego dnia wprost do krajowego biura opłaty konsumcyjnej od piwa przesyłane.

§. 6.

W każdym browarze ma przedsiębiorca sam lub przez ustanowioną do tego osobę prowadzić zapiski piwa, które było wciągnięte w wydatek do rejestru odbytu, jednakowoż browarowi zwrócone zostało.

wzór 3. Zapiski te należy prowadzić na druku (wedle wzoru 3.) w dniu 15. i ostatniem każdego miesiąca je zamykać i wraz z rejestrem odbytu przesłać krajowemu biuru opłaty konsumcyjnej od piwa we Lwowie. Odnoszących się do tego druków dostarczy każdemu browarowi bezpłatnie krajowe biuro opłaty konsumcyjnej.

Opłata, którą szynkujący lub sprzedający piwo (§. 1. l. 2.) już uiścił za piwo pobrane z istniejącego w kraju browaru, zostanie w razie zwrócenia browarowi tego piwa tylko w takim razie stronie zwrócona, jeżeli strona przedłoży krajowemu biuru opłaty konsumcyjnej poświadczenie browaru, stwierdzające, że piwo zwrócone mu zostało. Poświadczenie to musi się zgadzać z zanotowaniem, znajdującem się w zapiskach o piwie zwróconem.

Niniejsze postanowienia mają być odpowiednio stosowane również i do piwa, zwróconego składowi browaru (§. 3 ostatni ustęp).

Jeżeli się w browarze znachodzi piwo zepsute, do użytku dla ludzi niezdatne, to można je tylko w takim razie wstawić w wydatek do rejestru odbytu, gdy zniszczenie tego piwa po stwierdzeniu jego ilości nastąpiło pod nadzorem organów skarbowych, którym poruczono nadzór nad browarem.

Również można wstawić w wydatek do rejestru odbytu piwo, które skutkiem wypadku (cieknięcie beczki i t. p.) dowodnie uległo zniszczeniu.

Celem stwierdzenia ilości piwa zniszczałego ma przedsiębiorca browaru lub jego zastępca bezzwłocznie po spostrzeżeniu straty donieść o tem państwowemu organowi skarbowemu, mającemu nadzór nad browarem, który stwierdzi natychmiast, jaką ilość piwa według danych okoliczności za zniszczoną uznać należy.

Protokół stwierdzenia faktów spisany w obu powyższych wypadkach przez państwowy organ skarbowy, należy zaopatrzyć numerem bieżącym, pod którym do rejestru odbytu zapisano piwo zepsute, względnie zniszczone i dołączyć do tego rejestru.

C. k. Namiestnik:
Potocki w r.